

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1916/2024
26.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца Биатлон савеза Србије из Београда, кога заступа пуномоћник Исмет Хацић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2805/23 од 06.03.2024. године, у седници одржаној 26.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ одбија, као неоснована, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2805/23 од 06.03.2024. године у ставу четвртом изреке.

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2805/23 од 06.03.2024. године у ставовима другом, трећем, петом и шестом изреке и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2805/23 од 06.03.2024. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Сјеници П1 13/22 од 19.01.2023. године. Ставом другим и трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог АА из ..., па је обавезан тужени-противтужилац Биатлон савез Србије, Београд да тужиоцу на име неисплаћене зараде за период јул-децембар 2017. године и јануар-септембар 2019. године исплате износе од по 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 25. у месецу за претходни месец, па до дана исплате и да за тужиоца-противтуженог уплати доприносе за обавезно социјално осигурање Републичком фонду ПИО запослених Филијала Нови Пазар за период од 01.07.2017. године до 30.09.2019. године, на износе утврђене у ставу другом изреке пресуде, а по стопи на дан исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца према тужиоцу-противтуженом, којим је тражио да се утврди да је ништав уговор о раду закључен између послодавца Биатлон савеза Србије и АА, који уговор је закључен дана 31.12.2015. године, а којим је запослени засновао радни однос код послодавца на неодређено време. Ставом петим изреке усвојен је тужбени

захтев тужиоца противтуженог па је поништено решење о отказу уговора о раду од 07.08.2017. године и обавезан тужени- противтужилац Биатлон Савез Србије, Београд да тужиоца-противтуженог врати на рад, распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом шестим изреке обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу противтуженом, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплати износ од 326.856,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је утврдио да је изјављена ревизија делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог закона, на коју се у ревизији указује.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужилац био радно ангажован код туженог као ..., на основу закљученог уговора о раду на одређено време за период од 01.10.2015. године 31.12.2015. године, да би 01.01.2016. године засновао радни однос на неодређено време са пуним радним временом, на основу уговора о раду број .. од 31.12.2015. године. Закљученим уговором утврђена му је зарада у нето износу од 30.000,00 динара, а послове свог радног места обављао је у згради Установе за спорт и рекреацију Сјеница и на Биатлон центру „Жари“ Сјеница. Такође, тужилац је пријављен Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање и имао је својство осигураника, запосленог на одређено време од 01.01.2015. године до 31.12.2015. године, а својство запосленог на неодређено време код истог послодавца од 01.01.2016. године и надаље. Уговор о раду на неодређено време у својству послодавца – генералног секретара Биатлон Савеза Србије потписао је ББ.

У јулу месецу 2017. године дошло је до смене руководства у Биатлон савезу, изабран је нови председник, па су одлуком Скупштине туженог-противтужиоца од 05.08.2017. године раскинути сви уговори са физичким лицима, између осталог и са тужиоцем-противтуженом. Од тада он више није примао зараду, нити су му уплаћивани доприноси иако није одјављен са осигурања, а није му ни достављено решење о отказу уговора о раду. Графолошким вештачењем уговора о раду је утврђено да није могуће одредити апсолутну старост уговора о раду од 31.12.2015. године, односно није могуће утврдити да ли се ради о документу који је настао – потписан у време које је на њему назначено или у неко друго време.

У поступку је такође утврђено да је решење о отказу уговора о раду донето 07.08.2017. године, а тужиоцу достављено на рочишту 09.07.2021. године. Разлог за отказ уговора о раду је повреда радне обавезе из члана 179. став 2. Закона о раду, јер су утврђене бројне повреде радне обавезе по питању извршавања радне дужности и обавеза запосленог у смислу неблаговременог, несавесног и немарног извршења

обавеза, с тим што нема доказа да је тужени-противтужилац доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду тужиоцу –противтуженом, у смислу члана 180. Закона о раду.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање другостепени суд је закључио да је уговор о раду број .. од 31.12.2015. године законит и да производи правно дејство, јер тужени –противтужилац није доказао да лице које је у име туженог-противтужиоца као послодавца потписало уговор о раду није имало овлашћење за потписивање таквог уговора. Поред тога, тужилац-противтужени је на основу тог уговора обављао послове код туженог-противтужиоца и редовно примао зараду, на коју су му уплаћивани доприноси за ПИО, из чега произлази да је уговор о раду одобрен од стране туженог-противтужиоца. Такође, другостепени суд је закључио да решење о отказу уговора о раду од 07.08.2017. године није законито јер тужиоцу-противтуженом није достављено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду, а да то решење тужиоцу-противтуженом није достављено све до 09.07.2021. године, на рочишту које је тада одржано пред судом. Ценећи приговор туженог-противтужиоца у погледу преклузије рока за подношење тужбе за утврђење ништавости решења о отказу уговора о раду другостепени суд је закључио да је тужба поднета 01.09.2021. године, те да није протекао рок од 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права. С обзиром да је решење о отказу уговора о раду незаконито, другостепени суд је то решење поништио и обавезао туженог да тужиоца врати на рад и исплати му неисплаћене зараде и уплати доприносе за обавезно социјално осигурање Републичком фонду ПИО запослених.

На утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право доносећи пресуду у ставу четвртом изреке, којим је одбијен противтужени захтев да се утврди да је ништав уговор о раду закључен између парничних странака 31.12.2015. године. За своју одлуку другостепени суд је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд. У том смислу су неосновани наводи ревизије којима се истрајава у тврдњи да је спорни уговор о раду закључен са лицем које није било овлашћено за закључење уговора, те да тужени није тужиоцу исплаћивао за период од дана закључења уговора о раду до јула месеца 2017. године зараде, нити уплаћивао доприносе Републичком фонду за ПИО.

Због тога је изјављена ревизија делимично одбијена, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Међутим, по оцени Врховног суда, другостепени суд није потпуно утврдио чињенично стање у односу на оцену истакнутог приговора у погледу преклузије рока за подношење тужбе за утврђење ништавости решења о отказу уговора о раду. Наиме, другостепени суд је закључио да је наведено решење достављено пуномоћнику тужиоца-противтуженог на рочишту одржаном 09.07.2021. године, да је тужба за поништај решења о отказу уговора о раду поднета 01.09.2021. године, дакле у року од 60 дана од достављања решења, односно сазнања за повреду права. У ревизији се указује да је тужилац-противтужени сазнао за наведено решење подношењем противтужбе за поништај уговора о раду од 31.12.2015. године, те да се пуномоћни тужиоца изјаснио на противтужбу поднеском од 23.04.2019. године у коме је наведено да је тужилац-противтужени сазнао за постојање решења о отказу уговора о раду даном пријема противтужбе. Ову чињеницу је тужени-противтужилац истицао и у току

поступка, али другостепени суд није поуздано утврдио да ли је тужени противтужилац заиста уз противтужбу доставио и побијано решење о отказу уговора о раду односно да ли га је пуномоћник тужиоца-противтуженог примио уз противтужбу. С обзиром да од чињенице када је тужиоцу-противтуженом односно његовом пуномоћнику уручено решење о отказу уговора о раду зависи и оцена приговора преклузије за подношење тужбе за поништај тог решења, а од оцене приговора преклузије зависи и основаност тужбеног захтева у преосталом делу (за враћање на рад, исплату зараде и уплату доприноса за пензионо и инвалидско осигурање), туженог противтужиоца је морала бити усвојена, а побијана пресуда укинута, у наведеним деловима изреке.

У поновном поступку другостепени суд ће поступити по примедбама из овог решења и поуздано утврдити када је тужиоцу-противтуженом односно његовом пуномоћнику уручено решење о отказу уговора о раду од 07.08.2017. године и оцинити да ли је тужба за поништај тог решења поднета благовремено, у року од 60 дана од дана пријема тог решења, а потом ће оцинити и основаност тужбеног захтева у преосталом делу. Пошто поступи по наведеним примедбама, другостепени суд ће донети нову, правилну и закониту одлуку.

Одлука о трошковима поступка зависи од коначног успеха странака у поступку, због чега је побијана пресуда укинута и у делу одлуке о трошковима поступка (став 6. изреке).

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414, члана 416. став 2. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић